

§ 3.

Saafrømt nogens Død forvoldes under de i § 1 anførte Omstændigheder, er Statsbanedriften pligtig at afholde Udgifterne ved hans Begravelse samt at yde Erstatning til den afdødes Ægtefælle og Børn, derunder Stif- og Adoptibørn, for det Tab, de lide ved at miste deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum en Gang for alle eller til et løbende Underholdsbidrag for et vist Tidsrum.

§ 4.

Erstatningskravene blive at fremsætte af rette vedkommende for Statsbanedriftens Bestyrelse snarest muligt, og senest 3 Maaneder efter at Skaden er indtruffen. Retssag kan først anlægges, naar enten Kravet afvises af nævnte Bestyrelse, eller der ikke inden 3 Maaneder efter Kravets Fremsættelse opnaas Overenskomst om Erstatningen. Kravet forældes, hvis Paatale ikke er fæstet inden 2 Aar, efter at Skaden eller Dødsfaldet er indtraadt.

§ 5.

Statsbanedriftens Erstatningsansvar med Hensyn til Tab af eller Skade paa Rejsegods og andet til Befordring modtaget Gods samt levende Dyr afgøres efter de derom i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m. Afsnit III—V. indeholdte Forskrifter.

§ 6.

Foranstaaende Bestemmelser finde tilsvarende Anvendelse paa private Jærnbaner.

H. M a g e n.

Jr. Petersen.